

Watervergunning Free Peat B.V. waterschap Vechtstromen

Datum: 28 november 2019

Kenmerk: Z-1923674 / u19075895

Het dagelijks bestuur heeft op 23 juli 2019 een aanvraag ontvangen van Free Peat B.V., gelegen aan de Sluiskade Noordzijde 79 te Westerhaar-Vriezenveensewijk, voor het lozen van afvalwater op een oppervlaktewaterlichaam. Hierop is de Waterwet van toepassing.

De aanvraag betreft een lozing van proceswater afkomstig van het wellen en spoelen van kokosvezels, waarbij afvalwater op waterloop WL01711 (Geesters Stroomkanaal) wordt geloosd. Wij hebben besloten de gevraagde watervergunning te verlenen. Hierbij ontvangt u van ons de watervergunning.

Op 14 augustus 2019 hebben wij geconstateerd dat de aanvraag onvoldoende gegevens bevatte om een besluit te nemen. Wij hebben u daarvan schriftelijk op de hoogte gebracht en verzocht de ontbrekende gegevens aan te vullen. Op 17 september 2019 hebben wij de aanvulling op de aanvraag ontvangen. Daarmee is, overeenkomstig artikel 4:5 Algemene wet bestuursrecht, de proceduretijd met 34 dagen opgeschort.

BESLUIT

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht en de vermelde overwegingen besluiten wij om:

1. aan Free Peat B.V. een vergunning, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6.2 van de Waterwet, te verlenen voor het lozen van afvalwater afkomstig van het bedrijf gelegen aan de Sluiskade NZ 79 te Westerhaar-Vriezenveensewijk, op het Geesters Stroomkanaal (WL01711);
2. het volgende document uit de aanvraag onderdeel uit te laten maken van de vergunning: *Bijlage aanvraag watervergunning* van 22 juli 2019;
3. aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen:

Voorschriften

1. Soorten afvalwaterstromen
Het op het Geesters Stroomkanaal (WL01711) te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de in de onderstaande tabel genoemde afvalwaterstroom met bijbehorende lozingspunten en meetpunten:

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
L1	M1	Proceswater

De locatie en nummering van de lozingspunten en meetpunten zijn in bijlage 1 van deze vergunning aangegeven.

2. Lozingseisen
Ter plaatse van de meet- en bemonsteringsvoorziening moet het op het oppervlaktewater te lozen afvalwater aan de volgende eisen voldoen:

- 1) Ten tijde van waterafvoer¹ mag de in voorschrift 1 genoemde afvalwaterstroom een hoeveelheid van 800 m³/etmaal niet overschrijden.
- 2) Ten tijde van waterafvoer mag de in voorschrift 1 omschreven afvalwaterstroom alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de volgende per parameter aangegeven lozingseis op het betreffende meetpunt niet wordt overschreden:

Meetpunt	Parameter	Lozingseis
M1	Chloride	700 milligram per liter in enig steekmonster
M1	Chloride	520 kilogram per etmaal
M1	Opgeloste stoffen	50 milligram per liter in enig steekmonster

- 3) Ten tijde van wateraanvoer² mag de in voorschrift 1 genoemde afvalwaterstroom een hoeveelheid van 450 m³/etmaal niet overschrijden.
- 4) Ten tijde van wateraanvoer mag de in voorschrift 1 omschreven afvalwaterstroom alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de volgende per parameter aangegeven lozingseis op het betreffende meetpunt niet wordt overschreden:

Meetpunt	Parameter	Lozingseis
M1	Chloride	700 milligram per liter in enig steekmonster
M1	Chloride	300 kilogram per etmaal
M1	Opgeloste stoffen	50 milligram per liter in enig steekmonster

- 5) De temperatuur van te lozen afvalwater mag, gemeten ter plaatse van het meetpunt, in elk willekeurig steekmonster niet meer bedragen dan 25 °C.
- 6) Het zuurstofgehalte in het te lozen afvalwater mag, gemeten ter plaatse van het meetpunt, in elk willekeurig steekmonster niet minder bedragen dan 5 mg/L.

3. Controlevoorzieningen

- 1) Het te lozen water als bedoeld in voorschrift 1, moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting en volumeproportionele bemonstering.
- 2) Daartoe moet het afvalwater via doelmatig functionerende voorzieningen voor debietmeting en bemonstering worden geleid.
- 3) De in het tweede lid bedoelde voorzieningen moeten op elk moment bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.

4. Analyse-, meet- en bemonsteringsmethoden

- 1) De analyse, meting en bemonstering van de in deze vergunning genoemde parameters moeten worden uitgevoerd volgens de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.
- 2) De analyses moeten uitgevoerd worden door een RvA geaccrediteerde instelling en volgens een geaccrediteerde methodiek.
- 3) Wanneer uit onderzoeksresultaten blijkt dat met een andere analysemethoden gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt als die met de in het eerste en tweede lid bedoelde methoden, mogen die, na verkregen toestemming van het bevoegd gezag, worden gebruikt.

5. Monitoring

- 1) Het debiet van het te lozen afvalwater moet continue worden gemeten en geregistreerd in m³/dag.
- 2) De geleidbaarheid van het te lozen afvalwater moet continue worden gemeten en hieruit moet de vracht worden bepaald en geregistreerd in kilogram/dag.

¹ Waterafvoer: de stuw stroomt over en het gemaal verpompt niet (bij stuw/gemaal Paterswal, zie bijlage 1)

² Wateraanvoer: het gemaal verpompt en de stuw stroomt niet over (bij stuw/gemaal Paterswal, zie bijlage 1)

- 3) Eenmaal per twee maanden moet het afvalwater worden bemonsterd op ten minste onopgeloste stoffen, chloride en geleidbaarheid. Deze meting wordt gebruikt om de geleidbaarheidlijn te controleren en te ijken.
 - 4) Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met een lagere onderzoeksfrequentie, of met een andere onderzoeksmethode, dan wel met een geringer aantal stoffen en/of parameters kan worden volstaan, kan het bevoegd gezag op een daartoe strekkend verzoek aldus besluiten.
6. Beheer en onderhoud
- 1) De in de voorschriften bedoelde voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.
 - 2) Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten moet voldoen aan de voorschriften in bijlage 3 van deze vergunning.
 - 3) De vergunninghouder moet de aanwijzingen van het bevoegd gezag opvolgen die zijn gemaakt ter bescherming van de bij de vergunning betrokken belangen.
7. Stoffen en mengsels (ABM)
- 1) De vergunninghouder houdt een overzicht bij van de toegepaste stoffen en mengsels.
 - 2) Dit overzicht bevat per stof of mengsel:
 - i. de gegevens overeenkomstig de volledige dataset, bestaande uit een veiligheidsinformatieblad met aanduiding van de waterbezwaarlijkheid en saneringsinspanning volgens de Algemene Beoordeling Methodiek 2016 (ABM);
 - ii. een beschrijving van de hoeveelheid en de toepassing van de stof of mengsel;
 - iii. een beschrijving van de getroffen maatregelen en de best beschikbare technieken om de lozing van de stof of mengsel met saneringsinspanning Z te voorkomen, dan wel te beperken als voorkomen niet mogelijk is;
 - iv. het effect van de getroffen maatregelen op de lozing;
 - v. de omvang van de restlozing.
 - 3) Bij wijzigingen van het overzicht met stoffen en mengsels, moet dit aan het bevoegd gezag worden gemeld. Bij deze melding moet de waterbezwaarlijkheid en saneringsinspanning volgens de ABM worden aangegeven.
 - 4) De vergunninghouder rapporteert elke vijf jaar aan het bevoegd gezag:
 - i. de mate waarin stoffen en mengsels met een saneringsinspanning Z worden geloosd;
 - ii. de mogelijkheden om de lozing van die stoffen en mengsels te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.
8. Uitvoeringsplan stoffen en mengsels
- 1) Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van de vergunning moet de vergunninghouder ter goedkeuring een plan indienen bij het waterschap waarin alternatieven voor het gebruik van calciumchloride zijn onderzocht.
 - 2) Dit plan bevat onder andere:
 - i. een totaaloverzicht van alle stoffen en mengsels die mogelijkerwijs in het afvalwater kunnen komen;
 - ii. de hoeveelheid chloride dat door het toevoegen van calciumchloride in het afvalwater terecht komt;
 - iii. alternatieven voor calciumchloride;
 - iv. de haalbaarheid van deze alternatieven.

- 3) Na goedkeuring van het bedoelde plan moet, indien een alternatief haalbaar wordt geacht, binnen drie maanden na goedkeuring van het waterschap calciumchloride worden vervangen door het alternatief.
9. Uitvoeringsplan monitoringsprotocol
Uiterlijk twee maanden na het van kracht worden van de vergunning moet een protocol worden aangeleverd waarin de in voorschrift 5 bedoelde monitoring, inclusief registratie van vrachten en het ijkten van de geleidbaarheidslijn, wordt gewaarborgd. Dit protocol heeft de goedkeuring van het waterschap.
 10. Uitvoeringsplan afvalwatersituatie
 - 1) Uiterlijk twee maanden na het van kracht worden van de vergunning moet ter goedkeuring een uitvoeringsplan bij het waterschap worden ingediend voor het voldoen aan de voorgestelde lozingsituatie.
 - 2) Dit plan bevat onder andere:
 - i. een tekening van de locatie van de buffertank en uitwateringsbuis;
 - ii. een rioleringsstekening van het gehele terrein, inclusief de buffertank en uitwateringsbuis, controlevoorzieningen, meetpunten en lozingspunten;
 - iii. de dimensionering van de buffertank en uitwateringsbuis.
 - 3) Na goedkeuring van het bedoelde plan moet, binnen een maand, een aanvraag bij het waterschap worden ingediend voor het aanleggen van een uitwateringsbuis.
 - 4) Uiterlijk drie maanden nadat een vergunning voor de uitwateringsbuis is gerealiseerd moet de in het plan bedoelde afvalwatersituatie, met buffertank, uitwateringsbuis en controlevoorzieningen, gerealiseerd worden.
 11. Logboek
 - 1) De vergunninghouder moet een logboek bijhouden, waarin tenminste de volgende gegevens staan vermeld:
 - i. de data en analyseresultaten van monsters die uit de controlevoorzieningen zijn genomen;
 - ii. dagelijkse gegevens waaruit de waterafvoer/wateraanvoer, de debieten en de vracht blijken
 - iii. de data waarop afvalstoffen zijn verwerkt of afgevoerd en de afgevoerde hoeveelheden;
 - iv. bijzonderheden zoals ongewone voorvallen of storingen die invloed kunnen hebben op de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit;
 - v. overzicht van de stoffen en mengsels
 - vi. gegevens met betrekking tot kalibratie van meetapparatuur voor debietmeting.
 - 2) De vergunninghouder bewaart het logboek tenminste vijf jaar, en zo nodig langer op aanwijzing van het bevoegd gezag.
 12. Ongewone voorvallen binnen het bedrijf
 - 1) Indien, als gevolg van een ongewoon voorval binnen het bedrijf, nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen te treffen, om een nadelige beïnvloeding van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen, te beperken en/of ongedaan te maken.
 - 2) Van een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder in kennis stellen. De informatie bevat tenminste:
 - i. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;

- ii. de namen van de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - iii. gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het oppervlaktewater en/of de doelmatige werking van de betrokken zuiveringstechnische werken van de waterkwaliteitsbeheerder te kunnen beoordelen;
 - iv. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
- 3) Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder schriftelijk het voorval melden aan de waterkwaliteitsbeheerder en moet de vergunninghouder informatie verstrekken over de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

13. Contactpersoon

- 1) De vergunninghouder is verplicht ten minste één persoon aan te wijzen die in het bijzonder belast is met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterkwaliteitsbeheerder in spoedgevallen, ook buiten kantooruren, overleg kan worden gevoerd.
- 2) De vergunninghouder deelt binnen 14 dagen nadat deze vergunning van kracht is geworden de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het telefoonnummer van elke persoon die door of vanwege hem is aangewezen. Wijzigingen dienen onmiddellijk schriftelijk te worden gemeld.

Beleidskader

De Waterwet omschrijft in artikel 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In dit artikel zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer. De doelstellingen zijn gericht op:

- voorkomen en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, in samenhang met
- bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Bij het verlenen van een watervergunning houdt het bevoegd gezag rekening met het Nationaal Waterplan, Provinciale of regionale waterplannen en met waterbeheerplannen, welke op grond van de bepalingen in hoofdstuk 4 van de Waterwet moeten worden vastgesteld.

Als uitgangspunt voor het beleid geldt het Nationaal Waterplan 2016-2021 (NWP). Het NWP beschrijft maatregelen voor een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit.

Onderdeel van het Nationaal Waterplan zijn stroomgebiedbeheersplannen. Stroomgebiedbeheersplannen zijn op grond van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) opgesteld en verplicht lidstaten om per stroomgebied samen te werken aan de verbetering van de waterkwaliteit. Het belangrijkste doel van de KRW is de algemene bescherming van de ecologie van alle wateren, de bescherming van de grondwaterkwaliteit en –kwantiteit, alsmede de specifieke bescherming van soorten en habitats, drinkwaterbronnen en zwemwater.

Het waterschap Vechtstromen maakt onderdeel uit van het stroomgebied Rijn Oost. Het stroomgebiedbeheersplan Rijn Oost is vertaald in het waterbeheerplan 2016-2021 van het

waterschap. In het waterbeheerplan zijn de huidige en de gewenste toestand van het watersysteem beschreven.

Waterbeheerplan Vechtstromen 2016-2021

Het beleidskader voor het emissiebeleid voor lozingen is opgenomen in het Nationaal Waterplan 2016-2021 en het gaat, net als de Wet milieubeheer, uit van preventie, hergebruik en de toepassing van de beste beschikbare technieken. In de Omgevingsvisie van de provincie Overijssel en het Waterbeheerplan 2016-2021 van het waterschap Vechtstromen is bovengenoemd beleidskader overgenomen en geconcretiseerd. Hier is ook het toetsingskader voor de restlozing opgenomen met milieukwaliteitseisen voor prioritaire stoffen, overige specifiek verontreinigende stoffen en stoffen die de ecologie ondersteunen.

Waterwet en Activiteitenbesluit milieubeheer

De Waterwet bepaalt dat het verboden is stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij daarvoor vergunning is verleend of een vrijstelling is verleend bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur.

Voor diverse lozingsactiviteiten zijn in het Activiteitenbesluit milieubeheer algemene maatregelen (van bestuur) opgenomen. Afhankelijk van de lozingssituatie en/of bedrijfssituatie kunnen deze algemene maatregelen op de lozing van toepassing zijn. In het geval een lozingsactiviteit onder het Activiteitenbesluit milieubeheer valt, wordt deze lozingsactiviteit niet met een watervergunning geregeld en zijn de algemene maatregelen direct van toepassing op de lozingsactiviteit.

Best beschikbare technieken (BBT)

Bij de beoordeling van de lozingen van inrichtingen wordt gebruik gemaakt van de vastgestelde BBT documenten die zijn opgenomen in de Ministeriële regeling omgevingsrecht. De volgende documenten zijn gebruikt:

- Meten en bemonsteren van afvalwater
- Algemene Beoordelingsmethodiek 2016
- Handboek Immissietoets 2016

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het emissiebeleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging en het stand-still beginsel.

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder preventie, hergebruik en kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer tenminste 'de best beschikbare technieken' (BBT) toepast.

Het stand-stil beginsel is met de komst van de KRW aangevuld met het principe van geen achteruitgang. Het heeft betrekking op achteruitgang in de toestand van waterlichamen. Aanvragen met betrekking tot nieuwe emissies of uitbreidingen van bestaande emissies moeten aan dit principe worden getoetst. Voorkomen moet worden dat de toestand van de oppervlaktewateren verslechterd. Omdat de kaderrichtlijn de toestand beschrijft op het niveau van waterlichamen, is dit in principe ook het niveau waarop 'geen achteruitgang' wordt toegepast.

Algemene Beoordelingsmethodiek

Voor de beoordeling van stoffen en mengsels met betrekking tot de waterbezwaarlijkheid wordt gebruik gemaakt van de Algemene Beoordelingsmethodiek zoals deze is vastgesteld in het BBT-document 'Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) 2016'. De ABM hanteert de parameters en criteria uit de Europese regelgeving voor stoffen en mengsels. De ABM deelt de te lozen stoffen en mengsels in op grond van eigenschappen op een transparante en eenduidige wijze. Vervolgens geeft de methodiek aan in welke mate emissiebeperkende maatregelen bij een bepaalde stof of mengsel, gelet op de eigenschappen, wenselijk zijn.

Emissie-immissietoets

Er moet zicht zijn op wat het effect van de lozing is op de toestand van het ontvangende waterlichaam. Voor lozingen van afvalwater is hiertoe een immissietoets ontwikkeld en is vastgelegd in het BBT-document "Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets". Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat BBT is toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden voor de toets aan het principe van geen achteruitgang. Het voorschrijven van aanvullende eisen is afhankelijk van de significantie van de lozing en van een jaargemiddelde en/of maximaal aanvaardbare concentratie in het oppervlaktewater.

Formulering van lozingseisen

Voor de formulering van de lozingseisen is een standaardaanpak vastgesteld. Deze is vastgelegd in het BBT-document Lozingseisen Wvo-vergunningen. De te formuleren lozingseisen moeten eenduidig, zo mogelijk uniform, handhaafbaar en naleefbaar zijn. Voor de afleiding van lozingseisen wordt gebruik gemaakt van een acht stappenplan. Gekeken wordt naar de te lozen parameters, toegepaste technieken, verhoudingen tussen parameters, gemeten effluentwaarden en het lozingspatroon. De bemonstering en analyse brengen een meetonzekerheid met zich mee. Die onzekerheid is in de norm meegenomen. Dit betekent dat de lozingseis als harde norm gehanteerd wordt.

Overwegingen

Free Peat B.V. importeert gecomprimeerd kokossubstraat uit India en Sri Lanka. Zij verwerken deze kokos om het geschikt te maken voor de professionele tuinbouw. Het substraat bevat van nature een hoog chloridegehalte, omdat de kokospalmen waarvan het substraat afkomstig is groeien op grond met hoge zoutgehaltes.

Proces

De verwerking van kokossubstraat bestaat uit een aantal stappen:

1. wellen van kokossubstraat, zodat het gecomprimeerde substraat weer zijn oorspronkelijke volume krijgt. Voor verdere verwerking is dit noodzakelijk;
2. toevoegen van chemicaliën, zodat het substraat de juiste pH krijgt om toe te passen binnen de tuinbouw.
3. spoelen van substraat, zodat de chloride in het product wordt uitgewassen en het chloridegehalte naar beneden gaat. Dit is noodzakelijk om het product geschikt te maken voor de tuinbouw.

Het bedrijf voert deze stappen op twee verschillende manieren uit.

Verwerken in vakken: de kokos wordt met een shovel in vakken gereden, waarna het wordt besproeid met water. Dit water zorgt voor het wellen van kokos, maar is tevens al een eerste spoeling om het chloridegehalte te verlagen. Hierbij komt afvalwater vrij. Vervolgens wordt het

kokos in een zeef/breekmachine gereden om de grove stukken kokos te breken. Tevens worden hierbij chemicaliën toegevoegd voor een bufferende werking. Hierna wordt de kokos weer in de vakken gereden, waarbij het wordt besproeid met water om de chloride uit te wassen. Ook hierbij komt afvalwater vrij. Na deze stap wordt het product buiten opgeslagen als gereed product.

Verwerken in wel/buffer machine: een gedeelte van de kokos wordt ook in de wel/buffermachine verwerkt. In plaats van het in vakken te rijden voor het wellen, wordt het in een machine gestort die het wellen, het zeven/breken en het toevoegen van chemicaliën combineert. Hierdoor zijn minder transportbewegingen nodig. Na deze machine moet het product nog gespoeld worden. Dit gebeurt in dezelfde vakken als hierboven.

Afvalwaterstromen

Bij het bedrijf komen een aantal afvalwaterstromen vrij:

- Proceswater: uit de vakken voor wellen en spoelen en uit de wel/buffermachine komt chloridehoudend afvalwater vrij. Deze afvalwaterstroom wordt in deze vergunning meegenomen.
- Niet-verontreinigd hemelwater: vanaf de daken en vanaf het terrein komt niet-verontreinigd hemelwater vrij. Dit valt onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit milieubeheer.
- Hemelwater van op- en overslag: hemelwater dat valt op delen van het terrein waar onverwerkte kokos ligt opgeslagen kan verontreinigd zijn. Deze afvalwaterstroom valt onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit milieubeheer.
- Lekwater: het verwerkte kokossubstraat wordt buiten opgeslagen. Hieruit kan lekwater komen dat afstroomt richting perceel sloten gelegen om het terrein. Aangezien deze kokos schoon is, zal de afvalwaterstroom ook schoon zijn. Daarom worden er geen eisen gesteld aan deze afvalwaterstroom.
- Huishoudelijk afvalwater: huishoudelijk afvalwater wordt geloosd op de gemeentelijke riolering. Deze afvalwaterstroom is daarom geen onderdeel van deze vergunning.

De voorzieningen

Het proceswater stroomt via de interne riolering naar een pompput. Van hieruit wordt het afvalwater via een zeefband geleid, die de onopgeloste stoffen uit het water haalt. Vervolgens wordt het water via een buffertank, die de chloridefluctuaties afvlakt, op het Geesters Stroomkanaal geloosd. Voor onopgeloste bestanddelen is dit best beschikbare techniek. Voor chloride is er geen techniek beschikbaar om kostenefficiënt de verontreiniging te verwijderen. Wel is een buffertank een geschikte techniek om chloridepieken af te vlakken.

Situatie Geesters Stroomkanaal

Het proceswater wordt geloosd op het Geesters Stroomkanaal, direct benedenstrooms van de stuw Paterswal. In natte maanden (wintermaanden) is er sprake van een waterafvoersituatie. Bij waterafvoer stroomt water over de stuw via het Geesters Stroomkanaal en het Nieuwe Stroomkanaal richting de Vecht. Bij de stuw zit ook een gemaal. In de droge maanden is er sprake van een wateraanvoersituatie. Bij wateraanvoer wordt er vanuit kanaal Almelo-Hardenberg water de stuw opgepompt en stroomt dit water richting het Engbertsdijkvenen, een N2000-gebied. Tussen wateraanvoer- en waterafvoerperiodes zitten periodes dat de stuw niet overstroomt en het gemaal niet aan staat. Er is dan sprake van een stilstaand kanaal.

Beoordeling kwaliteit proceswater

Aanvraag

Het afvalwater bevat voornamelijk chloride en onopgeloste stoffen. In kleinere mate kan er kalium en natrium aanwezig zijn in het afvalwater. Er wordt aangevraagd om 740 kilogram chloride per dag te lozen in 1100 m³. Afhankelijk van het debiet door het Geesters Stroomkanaal kan deze

hoeveelheid naar beneden worden bijgesteld. Bij minder debiet zal het bedrijf minder lozen, om aan de norm te blijven voldoen.

Beoordeling

Een debietsafhankelijke lozing is in de praktijk moeilijk hanteerbaar. Er moet een koppeling worden gecreëerd met waterafvoer/wateraanvoer gegevens van het waterschap en data- of verbindingsproblemen in één van de systemen kan invloed hebben op de lozing. Bovendien is het moeilijk handhaafbaar, omdat het zowel voor het bedrijf als de handhaver moeilijk is aan te tonen hoeveel er nu daadwerkelijk door het kanaal stroomt. Daarom is er voor gekozen om drie situaties te onderscheiden, namelijk een waterafvoer situatie (stuw loopt over), wateraanvoer situatie (gemaal staat aan) en een stilstaande situatie.

Er is een immissietoets uitgevoerd op de lozing. Hierbij is het natuurgebied bovenstrooms van het lozingspunt een beperkende factor, aangezien dit gebied kwetsbaar is voor hoge chloridegehaltes. Enig moment mag het chloridegehalte in dit gebied volgens het *Natura 2000-Beheerplan Engbertsdijkswenen (040)* van januari 2019 niet meer bedragen dan 150 milligram per liter. Het probleem is dat bij lage afvoeren de chloridegehaltes zich ophopen voor het gemaal. Zodra het gemaal aan slaat, zal er water met relatief veel chloride richting het natuurgebied worden gepompt. Om dit te voorkomen moet zowel in waterafvoer als wateraanvoer de chloridelozing worden beperkt.

De lozing van 740 kilogram chloride per dag die is aangevraagd zorgt voor dusdanige concentraties tijdens droger weer dat de normen voor het natuurgebied overschreden worden. Daarom is een lagere hoeveelheid vergund. Met een lozing van 520 kilogram chloride per dag in waterafvoer en een lozing van 300 kilogram per dag in wateraanvoer zal het natuurgebied voldoende beschermd worden tegen te hoge chloridegehaltes (niet boven de 150 milligram per liter), en kan het bedrijf zo'n hoog mogelijke vracht lozen. Wanneer het kanaal als stilstaand pand functioneert (geen waterafvoer en geen wateraanvoer) mag er niet worden geloosd om ophoping van chloride te beperken.

Naast een lozingseis ten aanzien van de chloridevracht is ook een lozingseis ten aanzien van concentratie gegeven. Dankzij de buffertank worden chloridepieken afgevlakt. De gemiddelde chlorideconcentratie in de lozing is 675 milligram per liter. In enig steekmonster mag de chlorideconcentratie niet meer bedragen dan 700 milligram per liter. Dit omdat grote fluctuaties in de hoeveelheid chloride een nadelige invloed kan hebben op de ecologie.

De debieten die mogen worden geloosd zijn overeenkomstig de aanvraag. Bij een vracht van 740 kilogram chloride wordt 1100 m³ water gebruikt. Voor 520 kilogram en 300 kilogram chloride per dag komt dit dan neer op 800 m³ respectievelijk 450 m³ per dag.

Voor onopgeloste stoffen wordt een norm aangehouden van 50 milligram per liter. De voorziening zou deze hoeveelheid bij goed functioneren moeten halen. Bij deze concentraties verwachten wij geen negatieve gevolgen voor het ontvangende oppervlaktewater.

Beoordeling stoffen en mengsels (ABM)

Voor de bufferende werking wordt er calciumchloride bij de kokos gevoegd. Hoewel calciumchloride niet direct tot schadelijke effecten leidt, komt er door toepassing hiervan extra chloride in het afvalwater hiervan. Daarom is het gebruik hiervan niet wenselijk. Er is een voorschrift voor een uitvoeringsplan opgenomen om te zoeken naar alternatieven voor calciumchloride.

Monitoring

Het bedrijf heeft een lozing aangevraagd op basis van dagvracht. Om te controleren of het bedrijf niet te veel chloride loost, is een monitoringsverplichting opgelegd. De hoeveelheid chloride is namelijk op voorhand moeilijk vast te stellen, omdat de hoeveel fluctueert per container. Hierdoor

zal ook de dagvracht schommelen, waardoor monitoring noodzakelijk is om te controleren of aan de lozingseisen wordt voldaan.

Er is tevens een uitvoeringsplan opgenomen om een protocol aan te leveren om de monitoring te waarborgen. Dit om de monitoring te borgen in de bedrijfsvoering.

Uitvoeringsplan afvalwatersituatie

Op dit moment voldoet de situatie bij het bedrijf niet aan de voorgestelde lozingssituatie. Er is een voorschrift opgenomen die voorziet in het indienen van het plan en vervolgens het realiseren van dit plan om conform de aanvraag te komen.

Conclusie

Wanneer Free Peat B.V. zich houdt aan de in de aanvraag beschreven wijze van lozen en uitvoering van de activiteiten en aan de vergunning verbonden voorschriften, concluderen wij dat de aangevraagde lozing van afvalwater de nadelige gevolgen voor het milieu zoveel mogelijk beperkt.

Hoogachtend,
het dagelijks bestuur van waterschap Vechtstromen,
namens deze,

D. Santing, teamleider Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving

Bezwaar

U kunt binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden bezwaar maken bij het dagelijks bestuur van het waterschap Vechtstromen, Postbus 5006, 7600 GA Almelo.

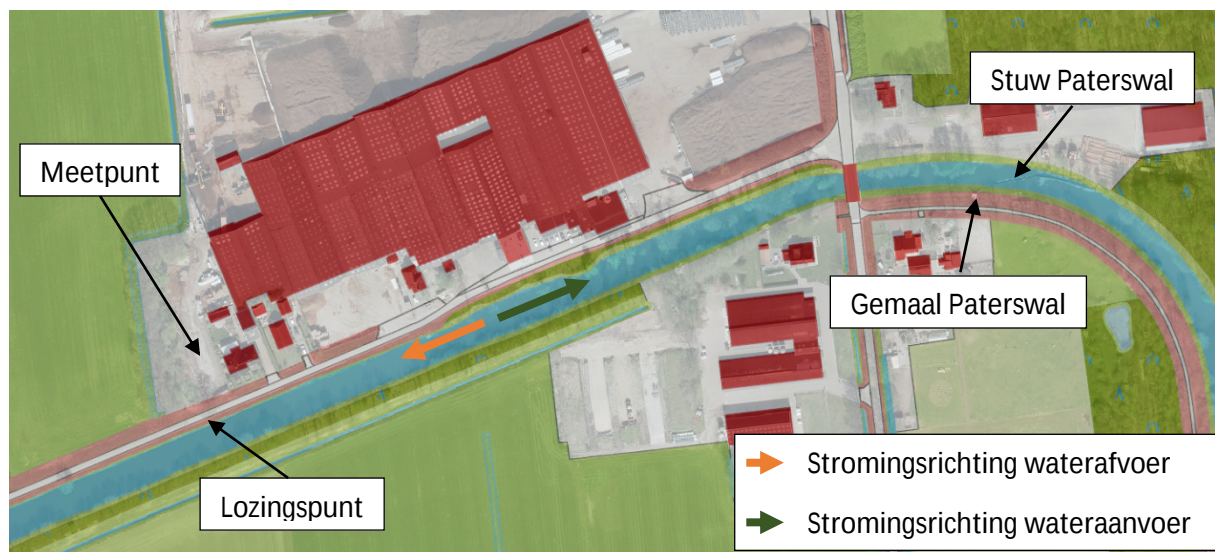
Het bezwaarschrift moet ondertekend zijn en moet tenminste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. een aanduiding/omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar zich richt;
- d. de gronden van het bezwaar.

Wie een bezwaarschrift indient, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dit vereist. Voor het in behandeling nemen van een verzoek om een voorlopige voorziening is een griffierecht verschuldigd.

Het verzoek om een voorlopige voorziening kan worden gericht aan de voorzieningenrechter van de rechtbank Overijssel, Bestuursrecht, Postbus 10067, 8000 GB te Zwolle.

Bijlage 1: Tekening meet- en lozingspunten

Bijlage 2: Analysemethoden

De in deze vergunning genoemde bemonstering, conservering en analyses moeten worden uitgevoerd conform de onderstaande methoden.

Parameter	Normnummer
Afvalwaterbemonstering	NEN 6600-1
Chloride	NEN-EN-ISO 15682
Geleidbaarheid	NEN-ISO 7888
Onopgeloste stoffen	NEN-EN 872 en NEN 6499
Temperatuur	NEN-EN-ISO 10523

Vervanging van of wijziging in een normblad

Een vervanging van, of een wijziging in een normblad wordt automatisch van kracht, zes weken nadat de wijziging door het Nederlandse Normalisatie Instituut (NNI) op de gebruikelijke wijze is gepubliceerd.

Bijlage 3: Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten

Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten moet voldoen aan de hieronder vermelde voorschriften.

Nauwkeurigheden

De momentane debieten in het etmaal, van minder dan 10% van het maximaal mogelijk momentaan debiet, bedragen gesommeerd minder dan 5% van het gemeten debiet. Het meetsysteem is voorzien van een niet-resetbare mechanische pulsteller of een digitale meter.

Registratie van momentane meetgegevens vindt plaats door middel van een printer of datalogger of andere vorm van geautomatiseerd registratiesysteem.

Inbouw

Bij de inbouw van een nieuwe debietmeter in een gesloten meetsysteem wordt een “affabriek” kalibratierapport meegeleverd, waarop naast de meter-specifieke kalibratiefactor, ook de correctiefactor, of meterconstante staat aangegeven. Natte kalibratie in ingebouwde toestand vindt direct plaats na inwerkingsstelling van de debietmeter. Voorts worden aan de inbouw de volgende eisen gesteld:

- a. bij het inbouwen wordt rekening gehouden met de mogelijkheid tot het uitvoeren van een natte kalibratie in-situ;
- b. de lengte van de rechte leiding vóór de meetbuis bedraagt minimaal vijf maal de diameter van de meetbuis, gerekend vanuit het hart van de meter;
- c. de lengte van de rechte leiding ná de meetbuis bedraagt minimaal twee maal de diameter van de meetbuis, gerekend vanuit het hart van de meter;
- d. de diameter van de rechte leiding vóór en ná de meetbuis is exact gelijk aan de diameter van de meetbuis;
- e. toegepaste pakkingen steken niet naar binnen toe uit;
- f. de meetbuis is dusdanig ingebouwd dat deze altijd volledig gevuld is met water;
- g. de meter is geaard door middel van een aardring, dan wel met een aardelektrode die is ingebouwd in de meter.

Natte kalibratie

De meetapparatuur wordt ten minste éénmaal per drie jaar in ingebouwde toestand nat gekalibreerd. In het jaar van natte kalibratie hoeft niet tevens een droge kalibratie te worden uitgevoerd.

Voor debietmeters in mobiele meetapparatuur vindt de natte kalibratie jaarlijks plaats in ingebouwde toestand bij minimaal de volgende vijf meetpunten: 10%, 25%, 50%, 75% en 100% van het maximaal meetbereik op een ijkbevoegde- of NKO-geaccrediteerde instelling, waarvan de installatie kan worden herleid naar de nationale volumestandaard van het Nederlands Meetinstituut (NMI). Voorts worden aan de droge kalibratie de volgende eisen gesteld:

- a. minimaal éénmaal per drie jaar worden gesloten meetsystemen in ingebouwde toestand nat gekalibreerd. Onder natte kalibratie wordt verstaan dat een vooraf nauwkeurig bepaalde hoeveelheid water door de te kalibreren meter wordt geleid (waarbij deze hoeveelheid is vastgesteld bij een onder b genoemde instelling), dan wel dat tijdelijk een tweede, bij voorkeur op hetzelfde meetprincipe gebaseerd meetsysteem in serie wordt geplaatst en fungeert als moedermeter, dan wel op een andere, door de ambtenaar belast met de heffing goedgekeurde methode;
- b. indien bij de natte kalibratie gebruik gemaakt wordt van een moedermeter, wordt deze in ingebouwde toestand nat gekalibreerd bij minimaal de volgende vijf meetpunten: 10%, 25%, 50%, 75% en 100% van het maximaal meetbereik. De natte kalibratie vindt plaats op een ijkinstallatie van een ijkbevoegde- of NKO-geaccrediteerde instelling, waarvan de installatie kan worden herleid naar de nationale volumestandaard van het (NMI). Ook wanneer de

moedermeter nieuw is, wordt deze gekalibreerd op één van de genoemde installaties, waarbij de meter is ingebouwd in de meetset of meetwagen waarin deze in de praktijk zal worden ingezet;

- c. het kalibratierapport van de moedermeter, waaruit het onder b bepaalde moet blijken, mag niet ouder zijn dan één jaar. Dit kalibratierapport wordt bij die van het gekalibreerde meetsysteem gevoegd;
- d. tijdens de natte kalibratie wordt zoveel water door het te kalibreren meetsysteem geleid, dat minimaal 2.000 waarnemingen worden bereikt. Bij gebruik van een moedermeter vindt de natte kalibratie plaats in het meetbereik waarin de te kalibreren meter onder normale bedrijfsomstandigheden functioneert;
- e. tijdens de natte kalibratie worden de gemeten hoeveelheden water van de te kalibreren flowmeter (én van de moedermeter, wanneer daarvan sprake is) door middel van printers of dataloggers met een frequentie van minimaal éénmaal per uur geregistreerd. In geval van het toepassen van dataloggers worden ook de ruwe, onbewerkte data bij het kalibratierapport gevoegd;
- f. bij de natte kalibratie wordt ook de randapparatuur, voor zover die betrokken is bij de registratie van de meetgegevens, op een goede werking gecontroleerd.

Droge kalibratie

Meetapparatuur voor debietmetingen wordt ten minste éénmaal per jaar droog gekalibreerd, tenzij in dat jaar een natte kalibratie plaatsvindt. Voorts worden aan de droge kalibratie de volgende eisen gesteld:

- a. bij een droge kalibratie wordt de weerstand of de geleidbaarheid tussen de elektroden gemeten. Wanneer aan de hand van deze controle blijkt dat de meetbuis (mogelijk) vervuild is, moet deze worden gereinigd;
- b. op het kalibratierapport van een droge kalibratie wordt de weerstand of de geleidbaarheid tussen de elektroden weergegeven. Wanneer de meetbuis is gereinigd, wordt deze waarde zowel vóór als ná het reinigen in het kalibratierapport vermeld;
- c. bij de droge kalibratie wordt ook de werking van de randapparatuur, voor zover die betrokken is bij de registratie van de meetgegevens, op een goede werking gecontroleerd;
- d. wanneer bij een droge kalibratie blijkt dat de meetfout groter is dan 5%, wordt het gesloten meetsysteem onmiddellijk in ingebouwde toestand nat gekalibreerd, volgens de bepalingen welke van toepassing zijn bij een natte kalibratie.

Kalibratierapport

Van een debietmeter moet het meest recente kalibratierapport op verzoek overlegd kunnen worden.